

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 30 października 1922 r.

uzupełniające rozporządzenie tegoż Ministra
z dn. 8 października 1921 r. w przedmiocie wyro-
bu i obrotu specyfików farmaceutycznych.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej usta-
wy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P.
№ 63 poz. 371), art. 379 i 386 ros. ustawy lekarskiej
(ros. Zbiór Pr. tom XIII wyd. 1905), austr. ustawy
z dn. 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. 1907 r.
№ 5) i zgodnie z art. 36 rozporządzenia niemieckiego
Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18 lutego
1902 r. w przedmiocie sposobu prowadzenia aptek,
zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicz-
nego z dn. 8 października 1921 r. w przedmiocie
wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych (Dz.
U. R. P. № 87 poz. 640) zmienia się, względnie uzu-
pełnia w sposób następujący:

a) § 2 wymienionego rozporządzenia otrzymuje
brzmienie następujące: „Za specyfiki farmaceutyczne
uważa się środki lecznicze, wytwarzane chemicznie
lub przetwarzane mechanicznie do powszechnej sprze-
daży w aptekach, oraz w fabrykach i laboratorjach,
przeznaczonych do wyrobu preparatów farmaceuty-
cznych (galenowych) i wprowadzane na rynek pod
postacią swoistą, bezpośrednio dla konsumenta prze-
znaczoną.

Specyfik musi odpowiadać następującym wa-
runkom:

- a) powinien być pod względem składu lub po-
staci nowością, stanowiącą postęp w leczeni-
ctwie;
- b) nie może posiadać składu podanego w prze-
pisach krajowej lub obcokrajowej farmakopei
oraz urzędowych manualów;
- c) nie może ulegać rozkładowi przy dłuższem
przechowywaniu;
- d) powinien odpowiadać pod względem leczeni-
czym celowi, jaki został wskazany przez
wytwórcę”.

b) § 3 tegoż rozporządzenia otrzymuje brzmie-
nie następujące: „Przepisom niniejszego rozporządze-
nia nie podlegają:

- a) preparaty seroterapeutyczne, szczepionki i in-
ne preparaty bakteryjne, o ile nie są mie-
szaninami ze środkami leczniczymi innego
rodzaju;
- b) preparaty kosmetyczne, dietetyczne i odży-
wcze, o ile nie są im przypisywane własności
lecznicze;
- c) środki dozowane (tabletki, pigułki, ampułki
i t. p.), zawierające jeden środek działający,
o ile nie noszą nazwy, dla tego działającego
środka przez wytwórcę opatentowanej”.

c) W końcu § 10 tegoż rozporządzenia w brzmie-
niu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Zdrowia
Publicznego z dnia 10 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P.
№ 74 poz. 672), dodaje się ustęp następujący:

„Apteki obowiązane są przechowywać specyfiki
farmaceutyczne, zależnie od ich składu, w sposób,
zabezpieczający je od zepsucia, wskazany wymaga-
niami wiedzy”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w ży-
cie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*